

Örebro Kammarorkester

Dirigent
Lennart Hedwall

LARS ERIK LARSSON

Concertino

för basun och stråkorkester, op. 45 nr 7 (1955)

I Preludium: Allegro pomposo	4'15"
II Aria: Andante sostenuto	3'23"
III Finale: Allegro giocoso	3'45"

Carl Gehrmans Musikförlag

Solist **CHRISTER TORGÉ**, basun

DAG WIRÉN

Musik för stråkorkester, op. 40 (1968)

I Moderato	1'54"
II Commodo ma espressivo	5'00"
III Tempo moderato	3'24"
IV Vivace	2'06"

Carl Gehrmans Musikförlag

LENNART HEDWALL

Canzona per orchestra d'archi (1965)

Nordiska Musikförlaget

9'34"

ERLAND von KOCH

Musica malinconica

för stråkorkester op. 50 (1952)

I Andante tranquillo	5'58"
II Presto agitato	5'00"
III Andante sostenuto	5'54"

Carl Gehrmans Musikförlag

Inspelningen gjord i Rikssalen, Örebro Slott, den 4, 5 och 6 september 1973

Musiktekniker Olle Bolander, Sveriges Radio, Stockholm

En PHONO SUECIA inspelning producerad av STIM
(Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå)
i samarbete med ÖREBRO KOMMUNS KULTURNÄMND
och utgiven av GRAMMOFON AB ELECTRA
Producent Håkan Elmquist, STIM

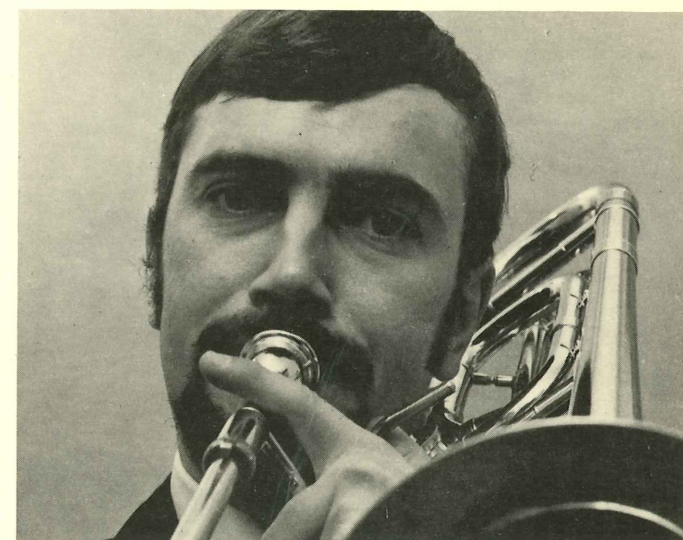
Örebro kammarorkester

bildades 1962 som landets första kommunalt heltidsanställda kammarorkester. Den växte fram ur en önskan om att få åtminstone en professionell stomme i den redan 1909 stiftade Örebro symfoniorkester men har i första hand arbetat som en självständig elitensemble, som ger regelbundna konserter inom såväl Örebro kommun som Örebro län. På arbetslistan står även skolkonserter och annan sk uppsökande verksamhet, men orkestern har också turnerat åtskilligt runt om i Sverige och dessutom besökt Tyskland, Tjeckoslovakien och Finland; en USA-turné är inbo-

kad för våren 1975. Orkesterns förste ledare var Rune Larsson, som lämnade sin tjänst i Örebro 1968.

Orkesterns repertoar är mycket bred och omfattar verk från renässans till nutid och den svenska musiken är mycket starkt representerad på dess program. Flera svenska tonsättare har också skrivit direkt för orkestern, däribland Hilding Hallnäs, Maurice Karkoff, Erland von Koch, Bo Linde och Lars Johan Werle. Det känns således fullt i sin ordning, att orkesterns första LP-skiva upptar idel svenska kompositioner, varav ett par också kan sägas ha viss Örebro-anknytning.

Lennart Hedwall

Kammarorkesterns medlemmar: Karel Sneberger, Esther Cleeman, John-Erik Burstedt, Michael Karlsson, Todor Kraváey, Josef Prucha, Lennart Nilsson, Sigge Gustafsson, Åke Hedlund (vik.), Barbro Grimell, Mischa Ivacic, Leif Berry, Poul Håhr, Bo Arvinder.

Christer Torgé började sin musikerbana vid militärmusikkåren i Uddevalla 1958. Efter studier vid Göteborgs Musikkonservatorium och för Palmer Traulsen i Köpenhamn vann han inträde i solistklassen vid Musikhögskolan i Stockholm. 1966 anställdes han som en av stämledarna i Sveriges Radios Symfoniorkester där han framträtt som solist vid konserter och radioinspelningar. 1970 vann han första pris vid en nordisk musiktävling för blåsare i Bergen.

Orkesterföreningarna runt om i landet har också haft honom som uppskattad gästsolist då har han bl a framfört Lars Erik Larssons Basunconcertino.

Lars-Erik Larsson: Basunconcertino

Åren 1955—1957 ägnade sig Lars-Erik Larsson åt att skriva en serie om tolv "concertini" för lika många soloinstrument med stråkorkesterackompanjemang, en i sitt slag unik serie, som i första hand var avsedd att berika de statsunderstödda amatör- orkestrarnas repertoar. Samtidigt skulle de bjuda tacksamma men inte alltför tekniskt avancerade solouppgifter för goda instrumentaler.

Samtliga tolv concertinor är tresatsiga, och satserna är relativt knappt och koncist hållna. Ofta avspeglar sig i dem tonsättarens påtagliga sinne för "tematisk ekonomi". Kanske bör det påpekas att Larsson i basun-concertinan ej anknyter till jazzen utan helt är sin tidigare klassicistiska åskådning trogen.

Verkets partitur är avslutat den 29 november 1955 och stycket uruppfördes i radio 1958.

Dag Wirén: Musik för stråkar

Carl Gehrmans musikförlag i Stockholm firade 1968 sitt 75-årsjubileum med att beställa nya orkesterverk av fyra av sina svenska "huskomponister", Lars-Erik Larsson, Dag Wirén, Hans Eklund och Maurice Karkoff. Som enda villkor hade förlaget ställt, att verken skulle vara spelbara också för amatörorkestrar. De fyra tonsättarna löste uppgiften var och en på sitt sätt.

Dag Wirén komponerade "Musik för stråkar" som på flera sätt kan sägas vara ett motstycke till den välbekanta stråkserenaden från 1937. Grundtonen i den nya kompositionen är dock betydligt strävar, om också inte direkt mörk, här finns även en del klurigt humoristiska inslag.

Liksom de övriga beställningsverken uruppfördes Wiréns stycke i radio säsongen 1957—58, närmare bestämt den 12 januari 1958.

Lennart Hedwall: Canzona

Detta verk skrev Lennart Hedwall 1965 och det uruppfördes av Örebro kammarorkester i september 1966. Här finns flera "punktuella" inslag, men viktigare är de utspunna melodilinjerna, som fått ge verket dess namn. Styckets huvuddel, som inleds av två sammantvinnade och motiviskt väsentliga melodibågar, återkommer varierad två gånger, som en första mellandel tjänar ett lugnare avsnitt, där korta melodislingor i soloinstrument svävar över den övriga orkesterns pizzicato-mönster, och som andra mellandel förätas de inledande temabågarna till ett dramatiskt intensivt allegro-parti.

Lennart Hedwall debuterade som tonsättare redan 1950 med en stråkkvartett. Sedan dess har han skrivit en lång rad verk i olika genrer. Hans musik är i regel fritonalt hållen och uttrycksmässigt ofta lyrisk och meditativ.

Erland von Koch: Musica malinconica

Erland von Koch hör till den s.k. 30-talsgenerationen i svensk musik och därmed till samma åldersgrupp som t.ex. Larsson, Wirén och de Frumerie, tonsättare som har utbildat var och en sitt "nyklassicistiska" tonspråk. Vad som skiljer von Koch från de övriga är bl.a. hans vitala syn på folkmusiken, och kombinationen av klassicism och folkmelos har bildat grunden för ett succesivt allt personligare skrivsätt, som också med åren tillägnat sig åtskilliga "modernistiska" inslag.

"Musica malinconica" skrevs 1952 och kan sägas vara ett gränsverk mellan den tidigare von Kochs folkligt betonade, enkla och klart överskådliga stil, där det melodiska uttrycket helt stod i centrum, och den senares allt större expressivitet, där det vitala och ursprungliga temperamentet inte är så hårt tyglat och där särskilt rytmiska spänningsmoment ger liv och färg åt satsen.